

kunne her søge Nødhavn, og har ogsaa under Stormene i afvigte Efteraar været søgt af flere mindre Skibe.

For at fuldstændiggjøre Billedet af Havneforholdene her paa Nordkysten, skal jeg endnu kortelig tilføie, at der med Bidrag af Amtsfonden og under Veinspektørens Kontrol er bygget i Aaret 1868 en større Udfibringsbro paa Duro i Jsefforden, i 1873—74 en god lukket Baadehavn ved Fiskerleiet Snekkersten, $\frac{3}{4}$ Mil syd for Helsingør. Ligeledes har Amtet bidraget til en mindre Baadebro ved Espergerde Fiskerleie, og der forhandles i denne Tid om Havneanlæg ved Fiskerleiet Sletten, c. $1\frac{1}{2}$ Mil syd for Helsingør, samt et større Havneanlæg ved Hornbæk, c. $1\frac{1}{2}$ Mil nord for Helsingør, til hvilke Anlæg Amtsraadet ligeledes har tilsagt sin Bistand.

Sluttelig tillader jeg mig følgende almindelige Bemærkninger: Det er udenfor al Tvivl, at de Anstrengelser, der i de seneste Aar ere gjorte her i Amtet for at tilveiebringe hensigtsvarende og billige Havne ved Fiskerleierne, kjendeligt have bidraget til et betydeligt Opsving af Fiskeriet her paa Nordkysten. Dette erkendes ogsaa af Fiskerne, der selv have lagt al Kraft paa at tilveiebringe Havne; men de kunne selvfølgelig ikke selv magte Opgaven; thi Udvidelsen af Fiskeriet kræver ogsaa meget betydelige Udgifter til Redskaber. Pengehjælp til Baadehavnene er derfor nødvendig, og vil, vel anvendt, have gode og gavnlige Følger; men ligesaa nødvendig, som Pengehjælpen er, er en forstandig og befindig teknisk Veiledning og Kontrol, da Hjælpen uden Førelse i mange Tilfælde vil være spildt eller langt fra yde fuld Nytte. Og denne Veiledning og Kontrol burde — ikke alene, som her i Amtet, skjøndt noget sent, med gode Følger er forsøgt — indskrænkes til selve Anlægene, men burde være vedvarende saaledes, at Anlæggenes Bedlighedsbelse og Udvidelse og den hele Regnskabsførelse var undergivet Ledelse og Kontrol, med begrændset, men fornøden Myndighed, og det er min Overbevisning, efter det Kjendskab, jeg har til disse Forhold, at en saadan Ordning vilde blive modtaget med stor Velvillie af Fiskerne."

Uf denne oplysende Fremstilling fremgaar det tydeligt nok, at ikke saa Mindre, deriblandt ogsaa en Del af Statens Tilskud, ere blevne spildte, fordi Regjeringen ikke har betinget sig, at den fornødne sagtyndige Bistand og Kontrol var tilstede.

Dette giver Udvalget Anledning til at fremsætte den Opfordring til Ministeren, at han ved Forhandling med Amtsraadet sikrer sig, at bemeldte Havne og andre, som maatte faae Tilskud fra Staten, undergives et sagtyndigt Tilsyn, ei blot under Anlæg og Udførelse af Reparationer, men vedvarende, i Overensstemmelse med, hvad Amtsveinspektør Mørch i Slutningen af sin Beretning har udtalt. Dette synes saa meget lettere at kunne ordnes for Frederiksberg Amts Vedkommende, som Amtsraadet der synes at have sand Interesse for disse Forholds Udsvikling og i Veinspektøren har en meget brugbar Mand til dette Niemed. Et Tilsynet maa have nogen Indflydelse paa Affattelsen ligesom paa Anvendelsen af det aarlige Budget for enhver af disse Havne, anses for en Selvfølge, medens Havneegniskaberne formentlig kunde revideres af Amtsraadets Revision samtidig med Revisionen af kommunale Regnskaber. Med Hensyn til Valg af de lokale Havnebestyrelser turde det vel alt nu være ordnet saaledes, at Valget gjælder for en vis begrændset Tid, og at enhver der paa Stedet Boende, som gjør Brug af Havne, eller som har ydet Bidrag, det være sig i Penge, Materiale eller Arbeidskraft, til Havnens Anlæg, Udvidelse eller Bedlighedsbelse, har Valgret.

Uf de Oplysninger, som ere tilfillede Udvalget om det projekterede Havneanlæg ved Hornbæk, fremgaar det, at der er en meget stor Trang til et saadant Anlæg paa det nævnte Sted, og at de nærmest Vedkommende og Andre med anerkjendelsesværdig Sver i længere Tid have arbeidet paa at naae Maalet. Den Meningsforsjel om Planen for Anlægget, der er tilstede mellem Havnebyggestyrelsen N. I. G. A. R. D. og Amtsveinspektør Mørch, forventer Udvalget fjernet igjennem den Erfaring, man, forinden Arbeidet paabegyndes, vil indhøste særlig om det omstridte Punkt, hvorvidt Havnen skal være lukket, som Mørch foreslaar, eller ei, ligesom man maa antage, at Valget af det bekvemteste Sted for Niemedet vil blive skjøntet nærmere Overveieelse. Efter disse Bemærkninger skal Udvalget anbefale Forslaget om det foreslaede Laan paa 12,000 Kroner.

Som Besvarelse af Udvalgets Forespørgsel om Havnen ved Snekkersten har man ved Skrivelse fra Ministeren af 22de Januar 1875 modtaget en Beretning fra Havnebestyrelsen, ledsaget af Kartbestemmelserne og et Regulativ for Havnens Benyttelse. Deraf fremgaar, at alle Fiskere ere Interessenter i Havnen, og at der ikke eksisterer noget andet Interessentskab. Ifølge Regulativets § 5